

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 56Er/615/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212207395
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1212207395.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v exekučnej veci oprávneného: Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, 829 02 Bratislava, IČO: 30 807 484, proti povinnému: KONTUR spol. s r.o., Lotyšská 10, Bratislava, IČO: 30 777 518, o vymożenie uloženej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Oprávnenému a povinnému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

II. Súdnemu exekútorovi JUDr. Dušanovi Noskovičovi, Exekútorský úrad Pezinok, Myslenická 14, 902 03 Pezinok, s a **n e p r i z n á v a j ú** trovy exekúcie.

odôvodnenie:

1. Dňa 13.04.2012 súd vydal poverenie č. 5102 113925, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 01.06.2018 súdny exekútor vrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie, z dôvodu povolenia reštrukturalizácie povinného, čím došlo k zastaveniu exekúcie. Súd šetrením cez obchodný vestník, zistil, že Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 16.06.2015, sp. zn. 25R/8/2014, uverejnené v Obchodnom vestníku č. OV 130/2015 dňa 09.07.2015, pod značkou záznamu K015413, povolil reštrukturalizáciu.

3. Podľa § 114 ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z., o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“), po začatí reštrukturalizačného konania pre pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na majetok patriaci dlžníkovi; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa prerušujú.

4. Podľa § 118 ods. 1 ZoKR, povolením reštrukturalizácie sa začína reštrukturalizácia. Reštrukturalizácia sa považuje za povolenú zverejnením uznesenia o povolení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku.

5. Podľa § 118 ods. 3 veta prvá ZoKR, povolením reštrukturalizácie sa konania prerušené podľa § 114 ods. 1 písm. b) zastavujú. Ak v týchto konaniach už došlo k speňazeniu majetku, avšak výťažok ešte nebol vyplatený oprávnenému, výťažok po odpočítaní trov konania sa vráti dlžníkovi.

6. Súd s poukazom na ustanovenie § 118 ods. 3 veta prvá zákona č. 7/2005 Z. z., o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, o zastavení exekúcie nerozhodoval.

7. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Súd oprávnenému a povinnému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v danom prípade zastavenie konania žiadny z nich nezavinil.

9. Podľa § 200 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku (ďalej len „EP“), ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

10. Podľa § 200 ods. 1 EP, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

11. Podľa § 196 EP, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákon a zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

12. Podľa § 197 ods. 1 EP, náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

13. Podľa § 203 ods. 1 EP, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

14. Podľa § 203 ods. 2 EP, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

15. Podľa § 203 ods. 3 EP, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

16. Z vyššie citovaného ustanovenia § 197 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v zásade trovy exekúcie znáša alebo uhrádza povinný, pričom výnimkou je aplikácia ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, kedy môže súd ak došlo k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného mu uložiť náhradu nevyhnutných trov exekúcie.

17. V uvedenom prípade bola povolená na majetok povinného reštrukturalizácia. V zmysle ustanovenia § 118 ods. 3 veta prvá ZoKR bolo exekučné konanie povolením reštrukturalizácie ex lege zastavené. Exekučný súd pri tomto spôsobe zastavovania exekúcie nevydáva rozhodnutie o zastavení exekučného konania. Tunajší súd dospel k záveru, že v danej situácii oprávnený žiadnym spôsobom procesne nezavinil situáciu na základe ktorej došlo k zastaveniu exekúcie. Nakoľko neexistuje žiadna príčinná súvislosť medzi zavinením oprávneného a povolením reštrukturalizácie a teda zastavením exekúcie, nemožno oprávneného v zmysle § 203 ods. 1 EP zaviazat' na úhradu trov exekúcie.

18. Zároveň uvažovanie nad možnosťou zaviazat' oprávneného na náhradu trov exekúcie podľa § 203 ods. 2 EP, teda z dôvodu, že exekúcia bola zastavená pre nemajetnosť povinného, je irelevantné, nakoľko k zastaveniu došlo z dôvodu vyhlásenia reštrukturalizácie na majetok povinného a nie z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Súd zároveň vylúčil možnosť aplikácie ustanovenia § 203 ods. 3 EP, kedy by trovy exekúcie znášal oprávnený, ak by sa exekúcia zastavila z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. Takým dôvodom by bola skutočnosť, ak by na majetok povinného (dlžníka) bol na základe jeho žiadosti počas reštrukturalizačného konania súdom vyhlásený konkurz alebo v prípade ak by príslušný súd vykonávajúci dohľad nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov bez návrhu, uznesením reštrukturalizačné konanie zastavil, začal konkurzné konanie a vyhlásil na majetok dlžníka konkurz a to v prípadoch taxatívne uvedených v § 131 ods. 2 písm. a) až i) ZoKR.

19. Podľa § 119 ods. 1 ZoKR, účastníkmi reštrukturalizačného konania sú dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.

20. Podľa § 120 ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

21. Podľa § 121 ZoKR, prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie. Na prihlášku doručenú po lehote sa neprihliada. Ustanovenie § 28 ods. 6 sa použije primerane.

22. S poukazom na uvedené citované ustanovenia ZoKR si mal súdny exekútor vyčísliť trovy exekúcie, ktoré mu vznikli do začatia reštrukturalizačného konania a následne do 30 dní od zastavenia exekúcie t. j. povolenia reštrukturalizácie prihlásiť túto pohľadávku u príslušného správcu.

23. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 12.03.2015 sp. zn. 3ECdo 164/2014, podľa ktorého napriek tomu, že procesný rámec konkurzu a reštrukturalizácie je daný jedným zákonom, konkurz a reštrukturalizácia sa líšia, medziiným predpokladmi vyhlásenia konkurzu a povolenia reštrukturalizácie, ich účinkami, priebehom, právomocami správcu a súdu, spôsobom skončenia. Aj právna pozícia dlžníka počas reštrukturalizácie je podstatne iná ako je právna pozícia úpadcu v konkurznom konaní, čo je dané tým, že úpadok dlžníka sa v konkurznom konaní rieši odlišným spôsobom. V likvidačnom konkurznom konaní sa speňaží majetok dlžníka a z tohto výťažku sa pomerne uspokojujú pohľadávky veriteľov úpadcu. Dispozičné oprávnenia nad majetkom, ktorý sa v konkurze speňažuje, prechádzajú z úpadcu na správcu. Prevádzkovanie podniku alebo jeho časti je počas konkurzu skôr výnimkou a vždy len dočasným charakteru do speňaženia majetku. Počas reštrukturalizácie okrem pomerného uspokojenia pohľadávok veriteľov sa má dosiahnuť aj ekonomické ozdravenie dlžníka. Pokračovanie v podnikateľskej činnosti dlžníka je tak vo väčšine prípadov nevyhnutnosťou. Dlžník si okrem právnej samostatnosti zachováva aj ekonomickú samostatnosť. Dlžník koná vo svojom mene a na svoj účet. Správca vykonáva nad dlžníkom len dohľad v rozsahu určenom súdom, veriteľským výborom a spôsobom ustanoveným v zákone č. 7/2005 Z.z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-7/2005-ucinnost-od-01.01.2017>> Dlžník po povolení reštrukturalizácie nestráca právnu subjektivitu.

24. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. II. ÚS 500/2016-22 zo dňa 15.06.2016, v súvislosti s námietkou sťažovateľky, že okresný súd mal v prípade povolenia reštrukturalizácie dlžníka (povinného) použiť analógiu § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, ústavný súd konštatuje, že sa stotožnil s názorom okresného súdu, že samotný charakter týchto dvoch konaní (konkurzné konanie a reštrukturalizácia) je natoľko odlišný a špecifický, že použitie analógie neprichádza do úvahy a že právo vyplývajúce z pohľadávky proti povinnému si súdna exekútorka mohla a mala uplatniť prihláškou v reštrukturalizácii. Na rámec už uvedených záverov ústavný súd konštatuje, že právne názory vyslovené v napadnutom uznesení korešpondujú jeho doterajšej ustálenej judikatúre, na ktorú sa okresný súd priamo v odôvodnení svojho rozhodnutia odvoláva. Ústavný súd pritom ani na základe argumentácie sťažovateľky nemá žiadny zásadnejší dôvod na to, aby svoju doterajšiu judikatúru prehodnocoval, resp. ju menil, či dopĺňal.

25. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 432/2008-16 zo dňa 16.12.2008, v ktorom uviedol, že exekútor pri výkone exekúcie nesie riziko, keď môže nastať stav, kedy nebudú uspokojené všetky nároky exekútora, čo je do značnej miery kompenzované jeho monopolným postavením pri výkone exekúcie. Ústavný súd v uvedenom rozhodnutí poukázal aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (Van der Mussele proti Belgicku, rozsudok z 23. novembra 1983 séria A, č. 70), kde bolo zdôraznené, že riziko neuhradenia odmeny za vykonanú prácu súvisiacej s určitou profesiou je na druhej strane vyvážené výhodami súvisiacimi s výkonom tejto profesie (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 27/08 z 24.01.2008).

26. Na základe aplikácie príslušných zákonných ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov ako aj zákona č. 7/2005 Z. z., o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd rozhodol tak, že nepriznáva náhradu trov konania účastníkov exekučného konania a nepriznáva ani náhradu trov exekúcie súdному exekútorovi.

Poučenie:

Proti výroku II. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku I. tohto uznesenia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.